

L'efecte dòmino de Spanair

El vol inaugural Girona-Madrid de Spanair, el 2007.
Foto: I.BOSCH.

La vinculació de Spanair amb l'aeroport de Girona ha estat escassa. La companyia és recordada pel vol a Madrid que va iniciar el gener del 2007, amb dues freqüències diàries. Va tenir tant d'èxit que es va ampliar amb una freqüència més, i va oferir rutes a Maó, Eivissa i Palma durant l'estiu. L'any següent, el juliol del 2008, va suprimir el vol a Madrid a causa dels plans de reestructuració de la companyia. Les últimes connexions entre Girona i la línia aèria s'han d'anar a buscar l'any passat, amb l'intent fallit perquè Spanair oferís el vol entre Girona i Madrid que havia abandonat Ryanair.

Aquesta n'ha estat la vinculació directa. Però amb la desaparició de

la companyia, l'aeroport de Girona en pot patir unes conseqüències indirectes de molta envergadura. Amb la caiguda de Spanair, ara mateix queda completament enlaire la definició del model aeroportuari català, segons el qual el Prat havia de ser un centre de connexions intercontinental i els aeroports de Reus i Girona havien de concentrar algunes de les companyies de baix cost. Ahir mateix Vueling i Ryanair ja van anunciar la voluntat d'ocupar algunes de les rutes que Spanair ha deixat òrfenes. Per tant, el percentatge de viatgers de baix cost del Prat augmentarà substancialment i podria arribar fins a tres quartes parts del passatge, de manera que, de mica en mica, Barcelona va quedant encotillada com la gran capital europea del low cost. El marge de maniobra de Girona quedarà reduït a la mínima expressió, sense la possibilitat de diferenciar-se en preu de l'oferta del Prat. L'aturada en la privatització del Prat i Barajas i les darreres declaracions de la ministra van en la direcció d'una tornada a les polítiques centralitzadores d'Aena. Tot indica que la individualització de la gestió aeroportuària quedarà al calaix, i la història demostra que això només pot significar que el Prat quedarà relegat als vols de radi curt i mitjà, a l'ombra de Barajas. Públicament, des del govern català es vol confiar que les mesures anunciades per la ministra Ana Pastor seran cautelars, en espera que el PP defineixi un model propi. Però a hores d'ara aquesta sembla més aviat una actitud política, en espera de concretar esdeveniments.

L'únic avantatge que té ara Girona és el fet d'haver firmat ja l'acord amb Ryanair per als propers anys. Això és el que li dona unes mínimes garanties, tenint en compte que la companyia irlandesa no es caracteritza pel compliment escrupolós dels contractes. I el pastís que s'ha obert ara li permetrà emprendre de nou un creixement al Prat que semblava aparcat. Això impedirà qualsevol augment de viatgers a Girona per sobre de les xifres firmades. I, mentrestant, el model català aeroportuari, i tota l'economia que en deriva, quedarà un altre cop a l'estacada.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 31-01-2012 Pàgina 8

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/12-infraestructures/501380-lefecte-domino-de-spanair.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss